

God, de duivel en het bier

VEERTIENDE CONFIDENTIE

Geheel in tegenstelling tot wat men zou verwachten, gebeurde er niks bovennatuurlijks toen God op een avond aan de ezel verscheen.

Na een drukke dag had de ezel zich voor de stal geïnstalleerd met een krat bier toen God ineens gezellig naast hem zat te schommelen in een stoel.

'Weet je wat het is met mensen?' vroeg God nadat hij ook een blikje bier had geopend en een zichzelf op een flinke slok had getrakteerd.

'Nee,' zei de ezel.

God trok zijn schouders achteruit, schopte zijn sandalen uit en rekte gemoedelijk zijn tenen. Het uitzicht op de woestijn was adembenemend.

'Ach, hoe zal ik het zeggen,' zuchtte Hij. 'Mensen zijn en blijven altijd mensen, begrijp je wat ik bedoel?'

'Ja, mensen zijn mensen,' zei de ezel. 'Ik begrijp wat je bedoelt.'

Gods linkervoet, bemerkte hij nu, telde een kromme zesde teen.

'Laatst nog, bidt een vrouw tot mij en smeekt: "Lieve genadige god, maak me mooi en maak me rijk!" Ik zeg: "Goed, ik zal mijn best doen, hoe mooi en hoe rijk had je jezelf gewild?" "Wel," zegt ze, "ik wil eigenlijk veel grotere borsten en heel veel geld." "Dat gaat niet," zeg ik, "zoveel tegelijk. Je zult moeten kiezen: of veel grotere borsten of heel veel geld." "Geef me dan maar heel veel geld," snauwt ze, "daarmee koop ik zelf wel grotere borsten. Bij een plastisch chirurg."

Nooit genoeg, snap je?

En dan die man die mij aanroept en smeekt: "Ik wil een andere vrouw." Ik zeg: "Man, wat is er mis met je huidige vrouw?" "Ik kan niet vergelijken," zegt hij, "geef me een andere vrouw en ik zal je zeggen wat er scheelt."

Ik bezorg de man een andere vrouw, maar ze kan hem "toch niet echt bekoren." "Waarom niet?" vraag ik. "Geef me een andere vrouw dan de andere vrouw die ik nu heb," zegt hij, "en ik zal je zeggen wat de vorige twee mankeert." "Ja, man," zeg ik, "zo kunnen we bezig blijven. Weet je wat, ik geef je gelijk al de vrouwen die ik heb. Zie zelf maar wie of wat je wil en laat het me dan weten." Maar het mag niet baten. "Niet één vrouw die mij bekoort," zegt hij... achteraf. Als meneer heeft ze eerst allemaal van alle kanten en op allerlei manieren lekker heeft gepakt. Ik zeg: "Man, zeg mij nu toch eindelijk wat er met mijn vrouwen scheelt! Zijn ze te dik, te lang, te dom, te slim, te slaafs, te dominant?" "Nee," zegt hij, "ze zijn te vrouw. Allemaal." "Het spijt me," zeg ik, "maar een vrouw die minder vrouw is dan de vrouwen die ik heb geschapen, is geen vrouw meer, maar een man." "Wel ja," zegt hij, "een vrouw met iets meer man in zich, met iets meer mij. Kun je er mij zo één niet scheppen?" En ik zeg: "Hé, zeg, man! Ben jij voor de pot

misschien, of wat?"

Met mensen is er altijd iets, weet je wel?

En dan die wetenschapper die een prijs krijgt - een Nobelprijs nota bene! - maar het lef heeft om te zeggen: "God, het is niet genoeg! De enige prijs die ik nog wil, is eindelijk mogen weten wie jij werkelijk bent! Gun mij een glimp van jouw goddelijke dna! Daar zoek ik al mijn hele leven naar!" "Je weet," zeg ik, "dat een mens niet in het licht van de zon kan kijken. Zo kan zijn geest het ook niet aan te weten wie God werkelijk is. Ga gewoon naar huis, naar je vrouw, je vier kinderen en je hond, snij de taart en geniet maar van je prijs. Meer is er hier op aarde niet te doen." "Nee," zegt die wetenschapper, "mijn prijs en die taart," zegt hij, "mijn huis en mijn vrouw, mijn vier kinderen en mijn hond, dat is allemaal illusie!" "Als dat toch allemaal illusie is," zeg ik, "waarom gooi je dan je vrouw die taart niet in het gezicht, snij je haar de keel niet over, knuppel je kinderen de schedel niet in en hang je je hond niet op aan de trap?" "Als het dat maar is!" roept hij. En hij gaat naar huis, gooit zijn vrouw de taart in het gezicht, snijdt haar de keel over, knuppelt zijn kinderen

God, de duivel en het bier

VEERTIENDE CONFIDENTIE

de schedel in en hangt zijn hond op aan de trap. Enfin, ik krijg medelijden, je weet hoe dat gaat. Ik laat hem dan toch zien wie ik werkelijk ben. Zo van: "Tadaa!" En weet je wat je dan krijgt als dank voor al dat goddelijke mededogen? Voor al je goddelijke compassie? Met het mes dat bedoeld was voor de taart rijt meneer vlak voor

mijn neus zijn keel open en het bloed spat in mijn gezicht. "Sorry," zeg ik, "maar nu ga je te ver!"

God ademde zwaar en staarde lange tijd zwijgend voor zich uit. De ezel ver-

brak de ongemakkelijke stilte met een kuch en wou zeggen "Tja, mensen blijven mensen, er is altijd iets" maar God was hem voor. Hij keek de ezel recht in de ogen en vroeg: 'Zou ook jij niet dolgraag willen weten wie ik werkelijk ben?'

Een vaag voor gevoel deed de ezel verstijven van angst. En toen God zijn bierblikje omhoog hief en er met een wijde glimlach uitdagend naast poseerde, zag de ezel dat zijn angst was gegrond. Op het blikje, boven de vlamme letters van de merknaam, stond de beelte-

nis van een duivel die sprekend leek op het gezicht van God.

'Wel?' drong God aan, met een rode gloed in zijn ogen, 'ben ik een dwerg, een grap, het Niéts? Nee?... Rarara... wie ben ik dan wel?' De ezel zocht naar een mogelijk antwoord maar de woorden gistten plotseling in zijn keel en werden toen helemaal opgenomen in een gutsende straal bier die hij zijn eigen muil zag verlaten.

“Geheel in tegenstelling tot wat men zou verwachten, gebeurde er niks bovennatuurlijks toen God op een avond aan de ezel verscheen”

Het was middernacht toen de ezel met bars-tende koppijn ontwaakte op de grond, zijn voor-poten gewrongen onder zijn lijf, zijn kop haast achter-stevoren op zijn romp. De stoel

naast hem was leeg. Om hem heen, verspreid in het zand, meende hij wel 666 lege bierblikjes te zien glinsteren in het licht van de maan. Hij ademde een paar keer in morse – volgens het amechtige patroon van 'Uit-uit-in!' – en snoof diep bij elke 'In!'. Er hing een verzuurde lucht in de nacht die duidelijk afkomstig was uit hemzelf. Hij bevoelde zijn lippen, en ontdekte slijmerige brokjes en slierten die daar anders niet hingen. En hoewel het maanlicht niet sterk genoeg scheen om dat te kunnen onderscheiden, en zijn koppijn ook geen verder onderzoek toeliet, wist hij met stellige zekerheid dat hij ook in zijn broek had gepist.